

برآورد برخی از پارامترهای ژنتیکی در ذرت به روش تلاقی های دای آل

عبدالحمید رضائی^۱، بهمن یزدی صمدی^۲، عباسعلی زالی^۳، عبدالمجید رضائی^۴، علیرضا طالعی^۵ و حسن زینالی^۶
۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، دانشجوی دوره دکتری، استادان و دانشیاران دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران،
۴، استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان
تاریخ پذیرش مقاله ۸۲/۸/۷

خلاصه

تعداد ۱۰ لاین اینبرد ذرت در سال ۱۳۸۰ در کلیه ترکیبات ممکن با یکدیگر تلاقی داده شدند. در سال ۱۳۸۱ تلاقی‌ها و ۱۰ والد در طرح لاتیس با سه تکرار مورد ارزیابی قرار گرفتند. دوازده صفت مهم زراعی از جمله عملکرد و برخی از اجزاء عملکرد اندازه‌گیری شد. تفاوت بین ژنوتیپ‌ها برای کلیه صفات بسیار معنی‌دار بود. لذا تغییرات ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها به روش‌های هیمن و جینکز به اجزاء افزایشی و غیرافزایشی تفکیک گردید. نتایج نشان داد که اجزاء a و b که به ترتیب ناشی از اثرات افزایشی و اثرات غالبیت ژن‌ها می‌باشند، برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار است. همچنین ملاحظه گردید که اثرات مادری بجز برای تعداد برگ برای صفات دیگر معنی‌دار است. بیشترین میزان متوسط درجه غالبیت برای عمق دانه و کمترین مقدار آن برای تعداد برگ و به ترتیب برابر ۱/۷۸ و ۰/۶۸ بدست آمد. قابلیت توارث عمومی از ۹۸ درصد برای درصد چوب بلال تا ۸۵ درصد برای تعداد روز تا رسیدگی متغیر بود. حداکثر قابلیت توارث خصوصی مربوط به تعداد روز از کاشت تا ظهور گل تاجی و به مقدار ۷۵ درصد بود و حداقل آن به درصد چوب بلال و به میزان ۱۱ درصد تعلق داشت. با استفاده از نمودار گرافیکی و موقعیت خطوط رگرسیون کوواریانس ردیفها روی واریانس ردیفها و نحوه پراکنش والد‌ها چنین نتیجه‌گیری شد که والد K۸۶/۸ برای صفات عملکرد دانه، ارتفاع گیاه و قطر بلال دارای بیشترین ژنهای غالب و والد K۱۲۶۴/۱ برای صفات عملکرد دانه، قطر بلال و تعداد روز از کاشت تا رسیدگی دارای بیشترین ژن مغلوب می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: دای آل، ذرت، غالبیت ژن، قابلیت‌های ترکیب‌پذیری، قابلیت توارث

مقدمه

از مهمترین اهداف اصلاحگران افزایش عملکرد و بهبود کیفیت گیاهان زراعی می‌باشد. هر دو صفت از صفات کمی بوده که توسط تعداد زیادی ژن یا تعداد معدودی از پلی ژنها کنترل می‌شوند. تفرق این صفات مشابه ژنهای اصلی کنترل کننده صفات کیفی است، با این تفاوت که به خاطر اثر کم هریک از پلی ژنها و اثرات تغییر دهنده عوامل محیطی دارای تنوع پیوسته می‌باشند و تفرق ژنوتیپی نمایان نمی‌گردد. بهمین دلیل بسیاری از متخصصان اصلاح نباتات به تجزیه و تحلیل صفات کمی در ارتباط با وضعیت ژنها، نحوه انتقال آنها در اصل تجزیه

علل تنوع روی آورده و از متغیرهای آماری نظیر میانگین، واریانس و کوواریانس برای سنجش تنوع و نحوه وراثت صفات استفاده می‌نمایند (۱، ۲، ۱۲، ۱۴، ۲۰).

یکی از روش‌هایی که توسط آن می‌توان براحتی و در زمان نسبتاً کوتاه به اطلاعات ژنتیکی دست یافت، روش تلاقی‌های دای آل^۱ است که در سال ۱۹۵۶ توسط هیمن (۱۹۵۴a) و (۱۹۵۴b) و بعد از آن توسط گریفینگ (۱۹۵۶) مورد استفاده قرار گرفت. پس از آن محققین دیگر آن را کامل نموده و امروزه در ارتباط با اصلاح گیاهان زراعی خودگشن و دگرگشن کاربرد وسیع دارد. از جمله پارامترهای مهمی که با این روش قابل

گردید. در بهار سال ۱۳۸۱ تعداد ۱۰۰ ژنوتیپ شامل ۱۰ والد، ۴۵ دورگ و ۴۵ تلاقی معکوس آنها در طرح آماری لاتیس با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران واقع در شهرستان کرج مورد ارزیابی قرار گرفتند. هر کرت آزمایشی شامل سه ردیف کاشت به طول ۲/۵ متر و با فاصله ۷۰ سانتیمتر از یکدیگر بود. کاشت بذور بصورت خشکه کاری و با دست در روی ردیف و به فاصله ۲۰ سانتیمتر از همدیگر و در عمق تقریبی پنج سانتی‌متر صورت گرفت و بلافاصله زمین آبیاری شد. زمین مورد کشت در سال قبل آیش بود. قبل از عملیات شخم و تسطیح به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم به زمین داده شد. همچنین به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار کود ازته از نوع اوره (۴۶ درصد نیتروژن) بصورت سرک در دو نوبت، ابتدا پس از انجام تنک بوته‌ها و در نوبت دوم، در مرحله ظهور گل تاجی بطور یکنواخت به مزرعه داده شد. عملیات داشت شامل آبیاری، وجین علفهای هرز، سمپاشی برعلیه آفات در مواقع لازم انجام گردید. صفات مهم زراعی از جمله تعداد روز از کاشت تا ظهور گل تاجی، تعداد انشعابات گل تاجی، ارتفاع گیاه برحسب سانتیمتر، تعداد روز از کاشت تا رسیدگی، تعداد برگ، ارتفاع بلال از محل طوقه برحسب سانتیمتر بر روی ده گیاه در مزرعه اندازه‌گیری و میانگین آنها تعیین شد. به منظور تعیین عملکرد و اجزاء آن، بلالهای خطوط میانی با رعایت حاشیه برداشت گردیدند و پس از خشک نمودن آنها در آون به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتیگراد صفات تعداد ردیف دانه، تعداد دانه در ردیف، قطر بلال (سانتیمتر)، درصد چوب بلال و عمق دانه برحسب سانتیمتر بر روی ۱۰ بلال تصادفی اندازه‌گیری شدند و سپس عملکرد دانه برحسب تن در هکتار محاسبه گردید.

داده‌ها براساس طرح آزمایشی لاتیس^۵ سه گانه مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند. برای اغلب صفات مورد بررسی سودمندی^۶ طرح لاتیس کمتر از طرح بلوکهای کامل تصادفی بود و تنها برای تعداد انشعابات گل تاجی این برتری در حدود ۲ درصد بود، لذا ضرورتی برای تعدیل میانگین تیمارها برای اثر بلوک مشهود نگشت و داده‌ها براساس طرح بلوکهای کامل تصادفی مورد تجزیه قرار گرفتند.

برآورد می‌باشد، مقدار هتروزیس^۱، نوع عمل ژنها^۲، نسبت ژنهای غالب و مغلوب، قابلیت توارث^۳ و قابلیت‌های ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی^۴ لاین‌های اصلاحی است (۹، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۱۹). بطور کلی روش دای آلل کاملترین اطلاعات ژنتیکی برای ارزیابی پتانسیل ژنتیکی لاین‌های اصلاحی را در اختیار قرار می‌دهد (۱۴، ۱۸).

بسیاری از صفات کمی و کیفی در ذرت با عوامل ژنتیکی موجود در سیتوپلاسم مرتبط می‌باشند یا اینکه تحت تأثیر اثر متقابل مواد ژنتیکی هسته و سیتوپلاسم قرار دارند (۱۰). مطالعات متعددی جهت برآورد اثرات پایه مادری صفات مختلف در ذرت صورت گرفته است (۳، ۵، ۶، ۱۰، ۲۱، ۲۳). باینس و براون (۱۹۷۲) با بررسی ۸ اینبرد لاین ذرت گزارش نمودند که تاریخ ظهور گل تاجی، طول بلال و ارتفاع بوته تحت تأثیر پایه مادری قرار دارند. محمدی (۱۳۷۵) گزارش نمود که عملکرد دانه، ارتفاع بوته و سرعت رشد نسبی تحت تأثیر پایه مادری قرار دارند. طالعی و نیکخواه (۱۳۷۸) با مطالعه لاین‌های اینبرد ذرت نتیجه گرفتند که در هیچ یک از صفات مورد مطالعه اثرات پایه مادری معنی‌دار نگردید.

سعیدی و رضائی (۱۳۷۰) با مطالعه یک جامعه آزاد گرده افشان ذرت به روش تجزیه دای آلل، متوسط وراثت‌پذیری خصوصی عملکرد دانه، وزن صد دانه، تعداد دانه در ردیف، طول بلال و تعداد ردیف دانه را به ترتیب ۵۱/۴، ۶۶/۲، ۷۳/۲، ۷۴/۱ و ۷۴/۴ درصد گزارش نمودند.

این تحقیق جهت برآورد برخی از پارامترهای مهم ژنتیکی در ۱۰ لاین اینبرد ذرت، برای دستیابی به اهداف اصلاحی در ارتباط با افزایش عملکرد و اجزاء آن صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

در بهار سال ۱۳۸۰ تعداد ده اینبرد لاین ذرت بنامهای K ۱۲۶۳/۱، K ۵۶۱، K ۲۵۵۸، F.C ۳۹۳، K ۱۲۹۸/۱، K ۱۲۹۱/۲، K ۱۲۵۰/۳، K ۱۲۶۴/۱ و K ۸۶/۸ که از این پس برای سهولت با شماره‌های ۱ تا ۱۰ نشان داده می‌شوند، در کلیه ترکیبات ممکن با یکدیگر تلاقی و بذور دورگ آنها تهیه

5. Lattice design
6. Relative efficiency

1. Heterosis
2. Gene action
3. Heritability
4. General and specific combining ability

رسیدگی برای بقیه صفات مورد بررسی در سطوح احتمال ۵ و یک درصد معنی‌دار می‌باشند. جزء b_3 برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید. معنی‌دار شدن اثرات قابلیت‌های ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی بر این دلالت دارد که در کنترل این صفات هر دو اثر افزایشی و غالبیت نقش دارند.

جزء c بجز برای تعداد برگ برای صفات دیگر و جزء d برای کلیه صفات معنی‌دار گردید (جدول ۱). این دو جزء به ترتیب متوسط اثرات پایه مادری و اثرات غیرمادری یا باقیمانده می‌باشند و مجموع آنها معادل مجموع مربعات تلاقی‌های معکوس در روش ۳ گریفینگ می‌باشد. معنی‌دار شدن این دو جزء حاکی از وجود اثرات سیتوپلاسمی و اثرات پایه مادری و تفاوت بین تلاقی‌ها و تلاقی‌های معکوس می‌باشد. عزیزی (۱۳۷۶) در مطالعه‌ای که بر روی ۸ جامعه آزاد کرده افشان ذرت انجام داد، بیان نمود که اگرچه میانگین مربعات تلاقی‌های معکوس برای تعداد ردیف دانه، وزن صد دانه، تعداد دانه در ردیف، طول بلال و تعداد روز تا ظهور تاره‌های ابریشمی معنی‌دار بود، ولی آزمون LSD نشان داد که در مورد این صفات تنها تفاوت تلاقی‌های معکوس دو هیبرید معنی‌دار است. رود و میجر (۱۹۸۱) گزارش نمودند که اثرات تلاقی‌های معکوس برای صفات تعداد برگ، سرعت رشد برگ و ارتفاع گیاه معنی‌دار نمی‌باشد. طالعی و نیکخواه کوچکسرای (۱۳۷۸) به منظور بررسی میزان ترکیب‌پذیری و اثرات سیتوپلاسمی در آزمایشی مشابه بیان نموده‌اند که مقادیر ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی برای اغلب صفات در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪ معنی‌دار گردید. همچنین در این تحقیق اثرات تلاقی‌های معکوس را برای اغلب صفات مورد بررسی معنی‌دار گزارش نمودند. نتایج حاصل از این بررسی با نتایج محمدی (۱۳۷۵) و طالعی و نیکخواه کوچکسرای (۱۳۷۸) و باینس و براون (۱۹۷۲) مطابقت دارد.

برآورد پارامترهای D ، H_1 ، H_2 و F در جدول ۲ ارائه شده است. ملاحظه می‌گردد که مقدار جزء واریانس افزایشی نسبت به دو جزء واریانس غالبیت برای صفات تعداد روز ازکاشت تا ظهور گل تاجی، تعداد روز تا رسیدگی، تعداد برگ، تعداد ردیف دانه بیشتر است و بیانگر سهم بیشتر اثر افزایشی ژنها برای کنترل این صفات می‌باشد. برای صفات دیگر سهم اثر افزایشی ژنها کمتر بود که بیانگر اثرات غالبیت یا فوق غالبیت ژنها در کنترل ژنتیکی آنها می‌باشد.

از روش هیمن (۱۹۵۴a و b) برای تجزیه واریانس دای‌آل و روش جینکز و هیمن (۱۹۵۳) برای برآورد پارامترهای ژنتیکی استفاده گردید. از آنجائی که معنی‌دار بودن تلاقی‌های معکوس در روش گریفینگ (۱۹۵۶) دلیل قطعی بر وجود اثرات پایه مادری نمی‌باشد، با استفاده از روش هیمن (۱۹۵۴) اثرات تلاقی‌های معکوس به اثرات پایه مادری و اثرات غیر مادری تفکیک گردید. با استفاده از واریانس ردیفها، کوواریانس ردیفها، واریانس میانگین ردیفها، میانگین والدها و میانگین نتاج پارامترهای مختلف ژنتیکی از جمله D (اثرات افزایشی ژنها)، H_1 و H_2 (اثرات غالبیت ژنها) و F که کوواریانس اثرات افزایشی و غالبیت می‌باشد و در نهایت قابلیت‌های توارث عمومی و خصوصی برآورد شدند.

نتایج و بحث

تفاوت بین ژنوتیپها در سطح احتمال ۱٪ برای کلیه صفات مورد بررسی معنی‌دار بود (جدول ۱). لذا امکان تفکیک واریانس ژنتیکی بین ژنوتیپها به بخش‌های ناشی از اثرات افزایشی و غیرافزایشی ژنها وجود داشت. ضرائب تغییرات مربوط به هر صفت در جدول ۱ ارائه شده است. بیشترین ضریب تغییر مربوط به تعداد انشعابات گل تاجی (۱۶/۷٪) بود و کمترین آن برای تعداد روز ازکاشت تا ظهور گل تاجی (۳/۶۳٪) به دست آمد.

در جدول ۱ نتایج حاصل از تجزیه واریانس بر اساس روش پیشنهادی هیمن (۱۹۵۴) نشان داده شده است. جزء a که برآوردی از واریانس افزایشی می‌باشد، برای کلیه صفات مورد بررسی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار شد. همچنین جزء b که مربوط به تفاوت‌های بین هیبریدها و والدین و ناشی از اثرات غیر افزایشی ژنها می‌باشد، برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید. بر اساس روش پیشنهادی هیمن (۱۹۵۴) این جزء واریانس به اجزاء b_1 ، b_2 و b_3 تفکیک گردید. جزء b_1 مقایسه بین والدها در برابر تلاقی‌ها می‌باشد. به عبارت دیگر این جزء بیان‌کننده متوسط اثر هتروزیس است. جزء b_2 غالبیت یا هتروزیس خاص مرتبط با هر والد را نشان می‌دهد. معنی‌دار شدن این جزء بیان‌کننده این است که آل‌های غالب و مغلوب در والدین متفاوت می‌باشند. جزء b_3 بیشترین جزء غالبیت بوده و معادل مقدار قابلیت ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA) در روش ۳ گریفینگ می‌باشد. با مراجعه به جدول ۱ ملاحظه می‌گردد که مقادیر b_1 و b_2 بجز برای تعداد روز تا

جدول ۱ - تفکیک میانگین مربعات صفات مختلف ذرت به روش هیمن

منابع تغییر	درجات آزادی	تعداد روز تا ظهور گل تاجی	تعداد انشعابات گل تاجی	ارتفاع گیاه	تعداد روز تا برداشت	تعداد برگ	ارتفاع بلال تا طوقه	تعداد ردیف دانه	تعداد دانه در ردیف	قطر بلال	درصد چوب بلال	عملکرد دانه عمق دانه	
تکرار	۲	۲۱۷/۶**	۴۹/۲**	۱۸۴۸**	۸۲۳/۴**	۱۵/۷**	۲۶۸۳**	۷/۷ ^{ns}	۲۴**	۰/۱۵۷**	۵/۴*	۲/۹۳ ^{ns}	۰/۰۱۷**
ژنوتیپ	۹۹	۵۳/۲**	۵۷/۶**	۱۳۱۳**	۸۲/۱**	۵/۷**	۳۸۹/۳**	۹۷/۱**	۸/۷۴**	۰/۵۲۵**	۷۰/۴۷**	۲۱/۴**	۰/۰۶۵**
a	۹	۳۹۲**	۳۱۶/۲**	۵۶۴۲**	۶۲۰/۴**	۴۴/۶**	۱۵۶۹**	۴۷/۴**	۴۷/۴**	۲۵۰/۶**	۳/۳**	۸۲/۵**	۰/۳۱**
b	۴۵	۲۰/۲**	۴۱**	۱۲۵۷**	۲۹/۳۳**	۲/۴۸**	۳۳۳/۵**	۷/۴۴**	۳۳۳/۵**	۱۵۱/۵**	۰/۳۹**	۲۵/۷**	۰/۰۶**
b ₁	۱	۳۰۰/۷**	۲۱۷/۳**	۲۸۷۲۷**	۴۷/۷ ^{ns}	۳۱/۱۵**	۶۱۶۲**	۱۳۶/۴**	۱۳۶/۴**	۳۶۰/۵**	۱۰/۴**	۷۴۲/۵**	۱/۰۶**
b ₂	۹	۲۴/۵**	۶۰/۴**	۸۵۱**	۱۹/۱ ^{ns}	۱/۴۸*	۲۴۲/۱**	۱۴/۳**	۱۴/۳**	۲۵۲/۸**	۰/۳۴**	۲۰/۱۵**	۰/۰۸**
b ₃	۳۵	۱۱/۱**	۳۰/۸**	۵۷۶/۶**	۳۱/۴۵**	۱/۹۲**	۱۹۰/۵**	۲/۰۳**	۲/۰۳**	۲۶/۷**	۰/۱۲**	۶/۷**	۰/۰۲**
c	۹	۲۲/۲**	۲۱/۶**	۳۷۰/۱**	۲۵/۱*	۰/۷۰ ^{ns}	۱۰۳/۲*	۳/۲۶**	۳/۲۶**	۲۱/۸**	۰/۲۶**	۹/۵۵**	۰/۰۳**
d	۳۶	۱۳/۹۵**	۲۴/۷**	۵۳۵/۹**	۲۷/۷۵**	۱/۳۲**	۲۳۷/۲**	۲/۴۲**	۲/۴۲**	۱۲/۲*	۰/۰۸**	۳/۵۷**	۰/۰۱**
خطا	۱۹۸	۴/۸۴	۷/۲۴	۱۱۳/۸	۱۲/۵۴	۰/۷۳	۴۷/۴	۰/۸۴	۰/۸۴	۸/۰۳	۰/۰۳	۱/۱۴	۰/۰۱
ضریب تغییر	۳/۶۳	۱۶/۷	۵/۶	۳/۳	۹/۶۶	۴/۸	۷/۴	۳/۹۳	۸	۹/۴۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵

* و ** بترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد
 a: برآوردی از واریانس والدین (واریانس ناشی از اثرات افزایشی ژنها)
 b: واریانس مربوط به تفاوت‌های بین هیبریدها و والدین
 c: اثرات پایه مادری
 d: اثرات معکوس غیراثرات پایه مادری
 n.s اختلاف معنی دار نمی باشد.

جدول ۲ - برآورد های پارامتر های ژنتیکی برای صفات مختلف در تلاقی های دای آل ذرت

آماره	تعداد روز تا ظهور گل تاجی	تعداد انشعابات گل تاجی	ارتفاع گیاه	تعداد برگ تا برداشت	ارتفاع بلال تا طوقه	تعداد ردیف دانه در ردیف	قطر بلال	درصد چوب بلال	عملکرد دانه عمق دانه
واریانس افزایشی (D)	۲۱/۶	۱۸/۷	۶۸۷/۷۲	۴۳/۹	۲/۹۴	۶۸۷/۷۲	۸/۱۹	۵۶/۰۴	۰/۲۳
واریانس غالبیت (H1)	۱۵/۴۶	۳۶/۵	۹۵۸/۷۶	۱۲/۹۳	۱/۳۷	۹۵۸/۷۶	۷/۹۵	۱۶۰/۹	۰/۳۲
واریانس غالبیت (H2)	۱۰/۲۶	۲۲/۴	۷۶۲/۹	۱۱/۲۸	۱/۱۷	۷۶۲/۹	۴/۴	۹۵/۶۶	۰/۲۴
F*	۱/۰۲	۱۲/۳	۵۱۵/۷۵	۵/۱۲	۰/۲۲	۵۱۵/۷۵	۸/۶۴	۱۰۵/۱۵	۰/۱
واریانس محیطی (E)	۱/۶	۲/۴	۳۷/۹۳	۴/۱۸	۰/۲۴	۳۷/۹۳	۳/۷۹۳	۲/۶۷	۰/۲۸
متوسط درجه غالبیت	۰/۸۵	۱/۳۹	۱/۱۸	۰/۵۴۳	۰/۶۸	۱/۱۸	۰/۹۸	۱/۷	۱/۱۷
نسبت ژنهای غالب	۰/۵۱	۰/۶۱	۰/۶۶	۰/۵۵	۰/۵۲	۰/۵۵	۰/۶۶	۰/۷۶	۰/۷۷
uv*	۰/۱۶۶	۰/۱۵۳	۰/۲۰	۰/۲۱۸	۰/۲۱۵	۰/۲۱۸	۰/۲۰	۰/۱۳۸	۰/۱۴۹
قابلیت توارث عمومی	۰/۹۱	۰/۸۷	۰/۹۱	۰/۸۵	۰/۸۸	۰/۸۵	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۹۲
قابلیت توارث خصوصی	۰/۷۵	۰/۵۶	۰/۴۵	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۴	۰/۴۵	۰/۵۳	۰/۲۳
میانگین والدین	۶۳/۵۶	۱۳/۳۷	۱۶۰/۴	۱۰۶/۷	۱۱/۴۶	۱۶۰/۴	۱۵/۵	۲۸/۴۶	۴/۰۴
میانگین نتاج	۶۰/۲۳	۱۶/۶	۱۹۳/۱	۱۰۵/۳۷	۱۲/۵۴	۱۹۳/۱	۱۷/۷۵	۴۰/۰۲	۴/۶۶
شیب خط رگرسیون	۰/۷۸۷	۰/۷۸۲	۰/۸۶	۱/۱۲	۰/۷۷	۰/۸۶	۰/۷۱	۰/۶۴	۰/۷۶

F و uv در متن تعریف شده است.

برای تعداد ردیف دانه در حدود یک و برای بقیه صفات بزرگتر از یک برآورد گردید. بزرگتر و کوچکتر بودن این شاخص از یک

متوسط درجه غالبیت ژنها برای صفات تعداد روز از کاشت تا ظهور گل تاجی و تعداد روز از کاشت تا رسیدگی کمتر از یک و

نبودن اثرات اپیستازی فاقد تفاوت آماری با یک می‌باشد. ضریب رگرسیون برای کلیه صفات به ترتیب واجد و فاقد تفاوت معنی‌دار با صفر و یک بود. موقعیت خط رگرسیون و نیز نحوه پراکنش والدها در اطراف این خط اطلاعات مفیدی را ارائه می‌نماید. چنانچه خط رگرسیون از مرکز مختصات عبور نماید، دلالت بر وجود غالبیت کامل دارد. چنانچه خط رگرسیون محور Wt را در بالا یا در پائین مرکز مختصات قطع کند به ترتیب نشان دهنده عمل غالبیت نسبی و فوق غالبیت ژنها می‌باشد. در پراکنش والدها در اطراف خط رگرسیون والدی که حاوی ژنهای غالب بیشتر است در پائین و نزدیک مرکز مختصات و والدی که حاوی ژنهای مغلوب بیشتر است در نقطه مقابل قرار می‌گیرد. علت این است که والد هموزیگوت مغلوب دارای واریانس و کوواریانس بزرگتری است، لذا موقعیت آن در بالای خط رگرسیون قرار می‌گیرد. شکل‌های ۱ تا ۶ سهمی‌های محدود کننده و خطوط رگرسیون کوواریانس ردیفها روی واریانس ردیفها و پراکنش والدها را برای برخی از صفات نشان می‌دهد.

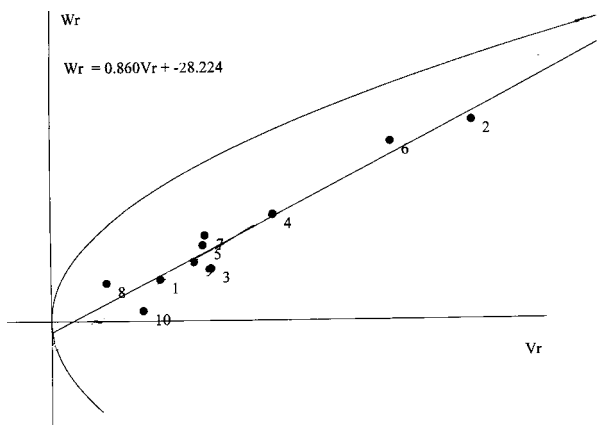
در مورد عملکرد دانه خط رگرسیون محور Wt را در فاصله ۱۷/۵۸- از مرکز مختصات قطع کرد (شکل ۱) که بیان کننده این است که در ارتباط با این صفت اثر فوق غالبیت ژنها حاکم است. والدهای شماره ۸ و ۱۰ نزدیک به مرکز مختصات بوده، لذا دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۹ که دورترین والد نسبت به مرکز مختصات می‌باشد، دارای کمترین آلل غالب (یا بیشترین آلل مغلوب) برای صفت عملکرد می‌باشند. لذا چنین نتیجه‌گیری شد که جهت افزایش عملکرد و بهره‌گیری از اثر فوق غالبیت ژن استفاده از یک یا هر دو والد ۸ و ۱۰ در برنامه‌های تولید دورگ مناسب است.

در مورد ارتفاع بلال خط رگرسیون محور Wt را در فاصله ۷/۵- از مرکز مختصات قطع نمود (شکل ۲) و بیان کننده این است که در ارتباط با این صفت اثر فوق غالبیت ژنها حاکم است. والدهای شماره ۷ و ۹ نزدیک به مرکز مختصات بوده لذا دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۲ که دورترین والد نسبت به مرکز مختصات می‌باشد دارای کمترین آلل غالب برای این صفت می‌باشند. لذا چنین نتیجه‌گیری شد که جهت کاهش فاصله بلال از طوقه و استفاده از اثر غالبیت ژنها استفاده از والد ۲ توصیه می‌گردد.

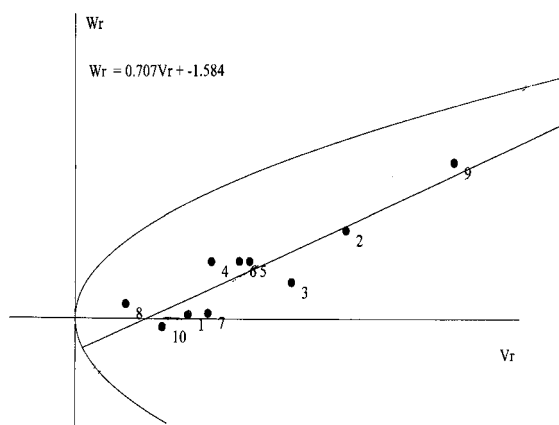
به ترتیب بیانگر عمل فوق غالبیت و غالبیت نسبی ژنها است. لذا چنین نتیجه‌گیری شد که صفات درصد چوب بلال، ارتفاع بلال از طوقه، تعداد انشعابات گل تاجی، ارتفاع گیاه، قطر بلال، تعداد دانه در ردیف، ضخامت دانه و عملکرد دانه تحت تأثیر فوق غالبیت ژنها و تعداد دانه در ردیف تحت تأثیر غالبیت کامل ژنها و بقیه صفات تحت تأثیر غالبیت نسبی قرار دارند. قابل ذکر است که این فوق غالبیت می‌تواند از نوع کاذب و ناشی از عدم تعادل گامتی باشد. در این بررسی شاخص F برای هیچ صفتی منفی نبود. بیانگر این است که برای کلیه صفات در والدهای مورد بررسی فراوانی آلل‌های مغلوب بیشتر از فراوانی آلل‌های غالب می‌باشد (جدول ۲). آماره UV بیانگر حاصلضرب فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در والدها می‌باشد و هنگامی که فراوانی آلل‌ها در والدین یکسان و برابر $0/5$ باشد، بیشترین مقدار یعنی $0/25$ را خواهد داشت. در صورتیکه فراوانی آلل‌ها در والدین متفاوت باشد، این مقدار کمتر از $0/25$ به دست خواهد آمد. در این بررسی مقدار UV برای کلیه صفات کمتر از $0/2$ به دست آمد که بیانگر این است که فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در والدها یکسان نمی‌باشد. در بحث بعدی و تفسیر پراکنش والدها در اطراف خطوط رگرسیون، وضعیت والدهاها نظر آلل‌های غالب و مغلوب روشن‌تر خواهد شد.

دامنه تغییرات قابلیت توارث عمومی از ۹۸ درصد برای صفت درصد چوب بلال تا ۸۵ درصد برای صفت تعداد روز از کاشت تا رسیدگی به دست آمد (جدول ۲). همچنین بیشترین قابلیت توارث خصوصی (۷۵ درصد) مربوط به صفت تعداد روز از کاشت تا ظهور گل تاجی و کمترین مقدار آن (۱۱ درصد) مربوط به درصد چوب بلال بود. رود و میجر (۱۹۸۱) قابلیت توارث عمومی را برای تعداد برگ، سرعت رشد و ارتفاع گیاه در گلخانه به ترتیب ۸۸، ۷۴ و ۷۸ درصد برآورد کردند. دارا و همکاران (۱۹۷۷) کمترین میزان وراثت‌پذیری خصوصی را برای عملکرد و برابر ۴۴ درصد گزارش نمودند. در این بررسی وراثت‌پذیری عمومی و خصوصی برای عملکرد دانه به ترتیب ۹۵ و ۳۸ درصد به دست آمد.

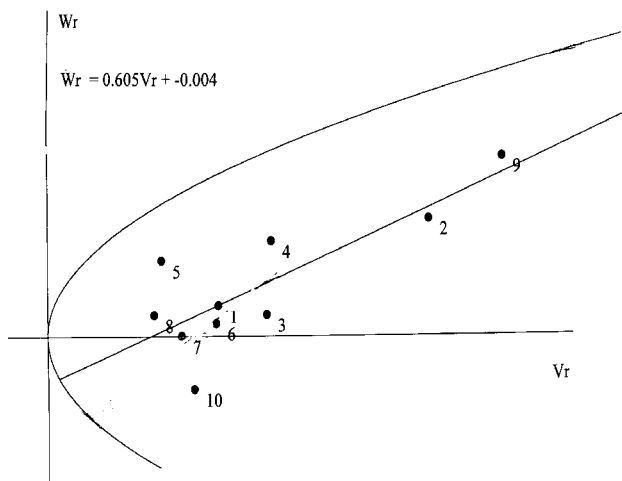
در روش هیمن (۱۹۵۴b) ضریب رگرسیون واریانس و کوواریانس ردیفها در صورت صادق بودن فرضیات از جمله

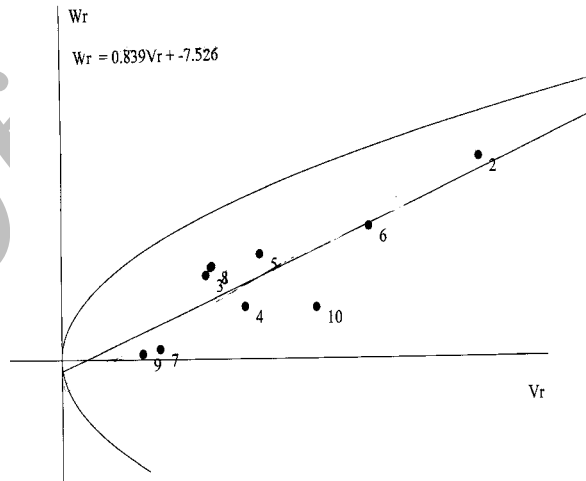
شکل ۴- خط رگرسیون مربوط به ارتفاع گیاه و پراکنش والدین در اطراف آن

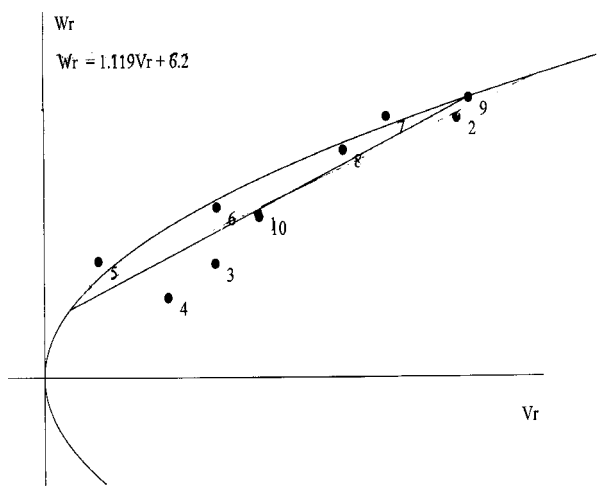
شکل ۱- خط رگرسیون مربوط به عملکرد دانه و پراکنش والدین در اطراف آن

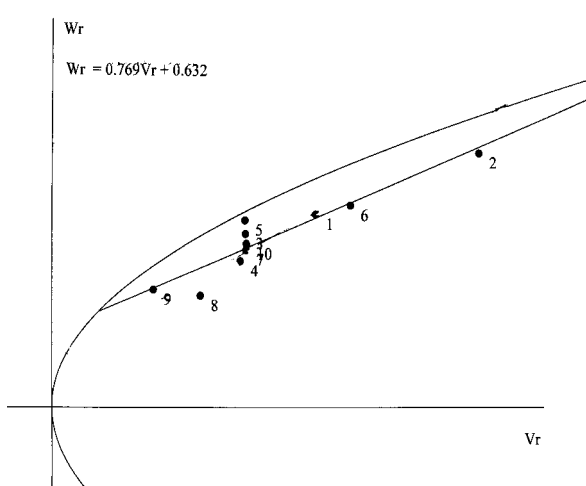
شکل ۵- خط رگرسیون مربوط به عمق دانه و پراکنش والدین در اطراف آن

شکل ۲- خط رگرسیون مربوط به فاصله بلال تا طوقه و پراکنش والدین در اطراف آن

شکل ۶- خط رگرسیون مربوط به تعداد روز از کاشت تا برداشت و پراکنش والدین در اطراف آن

شکل ۳- خط رگرسیون مربوط به تعداد برگ و پراکنش والدین در اطراف آن

نسبت به مرکز مختصات می‌باشد، دارای کمترین آلل غالب برای صفت عمق دانه می‌باشند. لذا جهت افزایش عمق دانه و استفاده از اثر غالبیت ژن استفاده از دو والد ۸ و ۱۰ در برنامه‌های تولید دورگ توصیه می‌گردد.

شکل ۶ خط رگرسیون و سهمی محدود کننده مربوط به تعداد روز از کاشت تا رسیدگی را نشان می‌دهد. خط رگرسیون محور Wr را در فاصله ۶/۲ از مرکز مختصات قطع نمود و نشان داد که در ارتباط با این صفت اثر غالبیت نسبی ژن‌ها از اهمیت بیشتری برخوردار است. والد‌های شماره ۴ و ۵ دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۹ دارای کمترین آلل غالب برای صفت زمان رسیدگی می‌باشند. لذا جهت کاهش طول دوره رشد و بهره‌جویی از اثر غالبیت نسبی ژن‌ها استفاده از دو والد ۴ و ۵ در برنامه‌های تولید دورگ توصیه می‌گردد.

سپاسگزاری

هزینه‌های مربوط به اجرای این تحقیق از محل اعتبارات پژوهشی دانشگاه تهران تأمین شده است که بدینوسیله تشکر می‌گردد. همچنین از آقای مهندس چوگان رئیس قبلی بخش ذرت و گیاهان علوفه‌ای سازمان تحقیقات باخاطر در اختیار قرار دادن اینبرد لاین‌های ذرت قدردانی می‌گردد.

REFERENCES

۱. اهدائی، ب. ۱۳۵۵. اصلاح نباتات. انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز، ۶۲۲ صفحه.
۲. اهدائی، ب. و الف. قادری. ۱۳۵۰. متد دای‌آل و استفاده آن در اصلاح نباتات. انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز، ۵۲ صفحه.
۳. حداد، ر. ۱۳۶۹. بررسی پاره‌ای از خصوصیات ژنتیکی لاین‌های ذرت به روش دای‌آل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ۱۲۲ صفحه.
۴. سعیدی، ق. و ع. رضائی. ۱۳۷۰. انتخاب دوره‌ای بلال در ردیف تعدیل شده در بهبود عملکرد دانه ذرت در اصفهان. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۲ شماره‌های ۳ و ۴، ۳۷ تا ۴۵.
۵. شیرمحمد، م. ا. ۱۳۶۷. بررسی ترکیب‌پذیری لاین‌های ذرت. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ۱۶۴ صفحه.
۶. طالعی، ع. و ح. نیکخواه کوچکسرای. ۱۳۷۸. بررسی میزان ترکیب‌پذیری و آثار سیتوپلاسمی به روش دای‌آل در ذرت. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۰، شماره ۴ صفحه ۷۶۹-۷۶۱.
۷. عزیزی، الف. ۱۳۷۶. ارزیابی پتانسیل ژنتیکی ۸ جامعه آزاد گرده‌افشان ذرت به روش تلاقی‌های دای‌آل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۰۵ صفحه.
۸. محمدی، ش. ۱۳۷۵. قابلیت ترکیب‌پذیری اینبرد لاین‌های ذرت از لحاظ شاخص‌های رشد و بلوغ، مقاومت به سرما، عملکرد و طول دوره پرشدن دانه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۰ صفحه.

خط رگرسیون و سهمی محدود کننده مربوط به تعداد برگ در شکل ۳ نشان داده شده است. برای این صفت خط رگرسیون محور Wr را در فاصله ۰/۶۳ از مرکز مختصات قطع نمود که بیان‌کننده این است که در ارتباط با این صفت اثر غالبیت نسبی ژن‌ها از اهمیت بیشتری برخوردار است. والد‌های شماره ۸ و ۹ دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۲ دارای کمترین آلل غالب برای صفت تعداد برگ می‌باشند.

شکل ۴ خط رگرسیون و سهمی محدود کننده برای ارتفاع گیاه را نشان می‌دهد. خط رگرسیون محور Wr را در فاصله ۲۸/۲- از مرکز مختصات قطع نمود که بیان‌کننده اثر فوق غالبیت ژن‌ها در ارتباط با این صفت می‌باشد. والد‌های شماره ۸ و ۱۰ دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۲ دارای کمترین آلل غالب برای صفت ارتفاع گیاه می‌باشند. لذا جهت افزایش ارتفاع گیاه و بهره‌مندی از اثر فوق غالبیت ژن استفاده از دو والد شماره ۸ و ۱۰ در برنامه‌های تولید دو رگ برای کاهش ارتفاع گیاه استفاده از والد ۲ توصیه می‌گردد.

برای عمق دانه خط رگرسیون محور Wr را در فاصله نزدیک از مرکز مختصات قطع نمود (شکل ۵) که بیان‌کننده اثر غالبیت کامل ژن‌ها در کنترل این صفت است. والد‌های شماره ۸ و ۱۰ دارای بیشترین آلل غالب و والد شماره ۹ که دورترین والد

9. Baker, R. J. 1987. Issues in diallel analysis. *Crop Sic.* 18: 533 - 536 .
10. Baynes, R. A. & R. L. Brown. 1972. Influence of cytoplasmic effects on some agronomic characters in corn. *Can. J. Plant Sci.* 53:101 - 104
11. Darrah, L., S. A. Eberhart, & L. H. Penny. 1977. A maize breeding method study in Kenya. *Crop Sci.* 12: 605 – 608.
12. Falconer, D. S. 1989. *Introduction to Quantitative Genetics*. 3rd ed. Longman, New York, 438. pp.
13. Griffing, B. 1956. Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing systems. *Aust. J. Biol. Sci.* 9: 463 - 493
14. Hallauer, A. R. & S. A. Eberhart. 1966. Evaluation of synthetic varieties of maize for yield. *Crop Sci.* 6: 423 -427.
15. Hallauer, A. R. & J. B. Miranda. 1981. *Quantitative genetics in maize breeding*. Iowa State University Press, Ames, Iowa.
16. Hayman, B. I. 1954a. The analysis of variance of diallel crosses. *Biometrics* 10:235-244.
17. Hayman, B. I. 1954b. The theory and analysis of diallel crosses. *Genetics* 39: 789- 809.
18. Jinks, J. L. & B. L. Hayman. 1953. The analysis of diallel crosses. *Maize Genet. Coop. News.* 27(1):48-54.
19. Johnson, G. R. 1973. Diallel analysis of leaf area heterosis and relationships to yield in maize. *Crop Sci.* 13 :178 - 180.
20. Mather, K. & J. L. Jinks. 1981. *Biometrical Genetics*. Chapman and Hall, London.
21. Liang, G. H.L , & T. L. Walter. 1968. Heritability estimates and gene effects for agronomic traits in grain sorghum, (*Sorghum vulgare* Pres). *Crop Sci.* 8:77-81.
22. Poehlman, J. M. & D. A. Sleper. 1995. *Breeding field crops*. 4 th ed. Iowa State Univ. Press, Ames ,Iowa , 494 pp.
23. Rood, S. B. & D. J. Major. 1981. Diallel analysis of the photoperiodic response of maize. *Crop Sci.* 21: 875 – 878.

Archive of SID

An Estimate of Some Genetic Parameters in Corn (*Zea mays* L.) Based on Diallele Crossing System

A. H. REZAIE¹, B. YAZDI-SAMADI², A. A. ZALI³, A. M. REZAIE⁴,
A. TALEEI⁵ AND H. ZEINALI⁶

1,2, 3, 5, 6, Ph.D. Student, Professors, Associate Professor and Assistant
Professor, Faculty of Agriculture, University of Tehran, 4, Professor,
Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology

Accepted Oct. 29, 2003

SUMMARY

Ten corn (*Zea mays* L.) inbred lines were crossed in a complete diallele fashion in 2001. Parental lines along with their F1 crosses were evaluated in a lattice design of three replications. Twelve agronomic traits, including grain yield and some of the yield components were evaluated. Variation among genotypes were highly significant for all the traits. Therefore, variations were partitioned into additive and non additive components according to Hayman and Hayman & Jinks methods. It was observed that a and b components which are due to additive and dominant gene effects respectively, were significant ($p < 0.01$) for all studied characteristics. Also, the maternal effects were significant for all traits, except number of leaf/plot. The highest average of dominance (1.781) was found for kernel depth and the lowest (0.68) detected for number of leaf/plant. Broad sense heritability estimates ranged from 98% for cob percentage to 85% for number of days from planting to maturity. The highest narrow sense heritability estimate was found for date of tassel emergence (75%) while its lowest value (0.11%) was observed for cob percentage. Based on graphical analyses and regression line of array variance – covariances, and the distribution of parent along the regression line, it was concluded that K86/8 inbred line carried the most dominant genes for grain yield, ear height, and ear diameter with K1264/1 inbred line having the most recessive genes for grain yield, ear diameter and number of days from planting to maturity.

Key words: Combining ability, Corn, Diallele, Dominance, Heritability, Reciprocal crosses